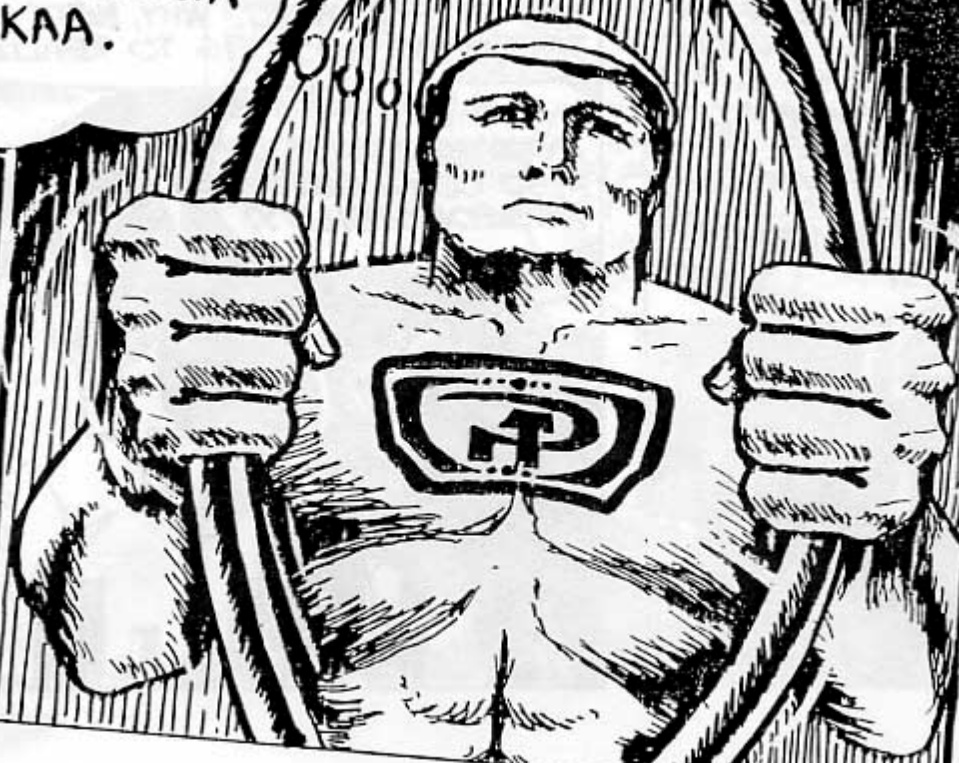

JA NYT TAPAA-
MAAN TODELLISTA
DIRIKAA.

SUPERPROLE

TYÖLÄISSUPERSANKARI

Supisuomalaisia supersankareita ei ole sarjakuvan alalla mitenkään mahtavaa määrää esiintynyt. Yksi joukosta kannattaa kuitenkin muistaa, nimittäin *Superprole*.

Superprole on ilmestynyt Turussa aikaan jolloin nuoria kiinnostoi enemmän maailman meno kuin videopelit eli vuonna 1972. Tämä 80-sivuinen omakustanne on selkeän poliittinen, valtio-opinut sanoisi valankumousromanttinen. Sarjakuvan piirsi **Leo Jokinen** ja käsikirjoituksen teki **Harri Dahlström**.

Jutun alku kertoo heti mistä on kyse. "Aarporaaja Välikankaan tullessa yövuorosta..." kaksi roikaletta aikoo panna miestä turpiin mutta paikalle syöksähtää lentävä mies sirppi ja vasara -kuvioisissa trikoissaan ja paneekin daijuun päälle karkaa.

Aarporaaja kiltelee tuntematonta joka on vaatimaton tekosistaan: "Juu ei se mitään, porvaristo on tullut niin pirun röyhkeäksi viime aikoina. Tarttee niitä vähä pitää aisoissa ennen lopullista rysäystä." Samassa mies lentääkin jo pois

Mutta ei *Superprole*lla työ loppu. Mennessään tapaamaan linnaan laitettua päaluottamusmiestä huomaa suurpääoma käytyreineen hänet vaaralliseksi ja ryhtyy täysimittaiseen jahtiin. Pääoman palkkarengit yliopistolla keksivät keinon jolla hänet voidaan hajoittaa ja niinpä *Superprole* päätyy KOP:n kidutuskammioon.

Keskenään riitelevät pikku-*Superprolet* kuitenkin huomavat yhtenäisyyden olevan voimaa ja tällä oivalluksella he pääsevät lyömään litanaksi itse suurpääoman dirikankin. Haitariksi lyöty dirika päätyy Aulis Kotaviidan (muistatthän laulun Turun surusilmästä?) yhteeseen Moseliin.

Takakannen esittelyteksti päättyy nostalgisen tunteikkaan 70-lukulaisesti: "Nyt kaikki innolla piirtämään omia sarjakuvalehtiä! Eläköön *Superprole*! Eläköön imperialisminvastainen taistelu! Eläköön taistelu rauhan, demokratian ja sosialismin puolesta."

Vuoden 1972 terminologia ja aihevalinta ei ehkä kuulosta aivan siltä mikä nykyään tuntuu jylläävän, mutta kyllä *Superpro-*

le kiistatta jo ulkoisenkin näytävyytensä vuoksi sen ajan merkittäviin omakustanteisiin kuuluu.

Eikä ylimalkainen juonikuvauks myöskään väliä sitä, että tarina on höystetty melko runsaalla huumorilla, välillä aivan onnistuneestikin.

Ja kyllä yksi *Superprole* aina yhden nykypäivän egotriparin voittaa!

Heikki Jokinen

Martti Sirolan
Rautaparta
ja Timo Kokkilan
Peräsmies.

Kotimaista,
toisenlaista
näkemystä.

